



ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๐๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน
๑-๕๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

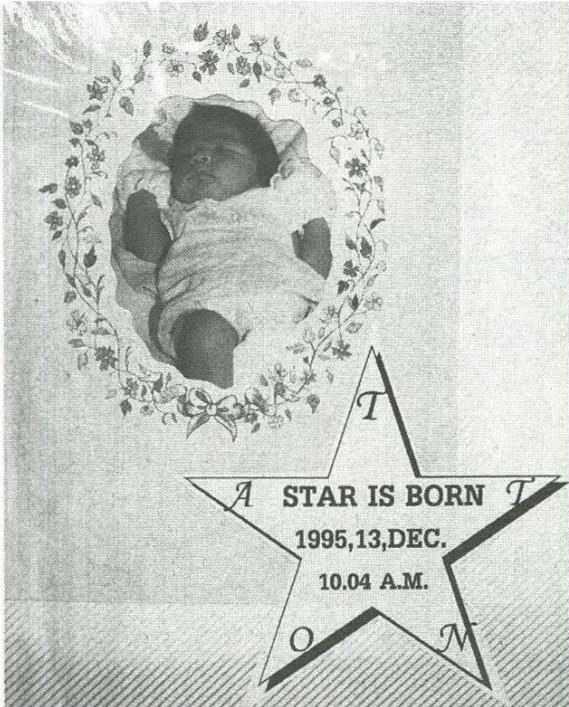
ข่าวจากหนังสือพิมพ์คอมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ ๑๓ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๙ หน้า ๒๑-๒๒ มูลค่าข่าว ๑,๔๕๘,๒๗๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>



‘รัตน์ใจ-กัตรประยา’

ลูกไม้ไก่ตับ



ชื่อของ “รัตน์ใจ ศรีเพชร” คือคำนามนักวิ่งระยะสั้นของเมืองไทย คอมมาร์ดาวน์ไดร์รันดายาว “ไจมุกคำ” สร้างความสำเร็จบนถูรังระดับชาติ และระดับนานาชาติไม่นานมาย ในฐานะผู้ถูกยกให้วิ่งเร็วที่สุดในประเทศไทย บันทึกอัญมณีประวัติศาสตร์วิ่งการกีฬาของชาติ

ริวิตของเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ที่ลืมตาขึ้นมามองโลกในมุมหนึ่งของ จ.พัทลุง ที่บิดาและมารดา ตั้งชื่อให้ไว้ “รัตน์ใจ ศรีเพชร” ไม่มีใครรู้ส่วงหน้าได้ว่าในเวลาต่อมา ผู้หญิงคนนี้จะกลายเป็นนักกีฬาที่สุดยอดคนหนึ่งของเมืองไทย

“พัทลุง จะดังมากเรื่องของกรีฑา ยิ่งงานประจำปีจะมีการแข่งขันกรีฑา ซึ่งมีห้าระดับโรงเรียน ระดับอาเภอ และแต่ละปีจะมีประชาน

มาตรฐานเยี่ยมมากๆ เชียร์กันอย่างสนุกสนาน” รัตน์ใจพื้นอเด็ตให้ฟัง ในตอนนั้นมีความฝันไว้ว่า สักวันหนึ่งเราจะได้มีโอกาสเข้าไปอยู่ในบรรยากาศเช่นนี้

เมื่อ รัตน์ใจ อายุประมาณ 5 ขวบ เป็นเด็กที่ไม่ชอบอยู่ผู้เดียว เวลาใครใช้ไฟเปิดไฟก็จะอาศัยการวิง และก็วิงๆๆ ทำให้ได้สิ่งที่ต้องการอย่างรวดเร็ว ทุกคนจึงเลือกใช้บริการ รัตน์ใจ ทุกครั้ง อีกทั้งโรงเรียนวัดชุมประดิษฐ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนแรกของรัตน์ใจ อยู่ห่างจากบ้านประมาณ 1 กิโลเมตร ทุกวันจะจะวิ่งไปเรียนทั้งไปและกลับ

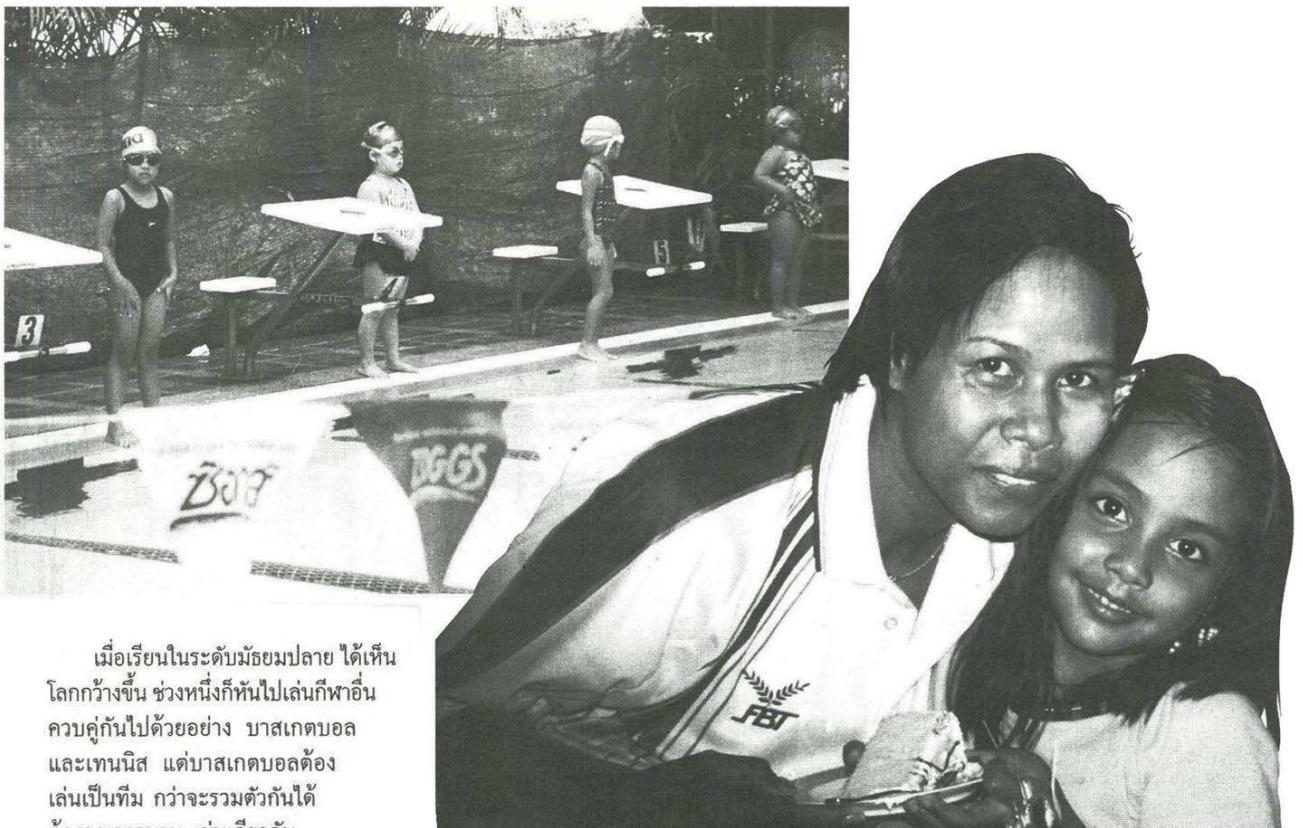
พอเมื่อโอกาสได้ไปเที่ยวงานประจำปี ได้เห็นการแข่งขันกรีฑาที่สนุกสนาน ได้เดินบรรยากาศที่คึกคัก ทำให้ รัตน์ใจ อยากรู้อยากลองแข่งขันกับเจ้าบ้าน งานเรียนถึงชั้น P.2 จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตบนลู่วิ่งของรัตน์ใจ ศรีเพชร

“ตอนนั้นอายุประมาณ 6 ขวบ ตัวเล็กมากๆ แต่ด้วยเป็นเด็กที่วิ่งเร็ว ครูประจำชั้นจึงส่งเข้าแข่งขัน ซึ่งมีการแข่งขันรอบคัดเลือกระดับโรงเรียน เพื่อเป็นตัวแทนไปแข่งขันระดับอำเภอ แม่ตัดกางเกงวิ่งให้ด้วย ตอนนั้นทั้งตื่นเต้นและดีใจมาก นอกจากได้แข่งขันตามสิ่งที่ตั้งใจแล้ว ยังมีชุดกรีฑาที่มาจากน้ำมือแม่ ที่ตัดให้อีกด้วย ซึ่งก็ไม่ทำให้พิคหนังได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน...”

วันแข่งขันจริง รัตน์ใจ ต้องจิ่งแข่งกับนักกรีฑาหลายคนที่ส่วนใหญ่รูปร่างสูงใหญ่กว่า แต่เธอจิ่งวิ่งเข้าเส้นชัยได้ฯ กับนักกีฬาคนอื่น มีชนะมีแพ้ เมื่อแพ้ทางครั้งแรกรู้สึกเสียใจมาก กลับถึงบ้านก็นอนร้องให้ไปหลับวัน

สิ่งสำคัญของการเป็นนักกีฬา คือการฝึกฝน รัตน์ใจ ไม่เคยท้อใจ พยายามฝึกฝนมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ หลังจากที่โรงเรียนมีการแข่งขันกีฬาสี รัตน์ใจ วิ่งเข้าเส้นชัยเป็นคนแรก พร้อมกับได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันระดับอำเภออีกรอบหนึ่ง

การเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนวันแข่งขันถึง 10 วัน ช่วงนั้น รัตน์ใจ ร้องไห้เพราบคิดถึงบ้าน แต่ครูที่ดูแลใจดีมาก ดูแลเหมือนลูกด้วยห่วงใย ว่าคิดถึงบ้านก็จะช่วยเดอร์ไซค์พามาถึงบ้านแล้วก็กลับ จนถึงวันแข่งขัน ซึ่งจะแบ่งเป็นรุ่น คือ รุ่นจิ๋ว, รุ่นเล็ก, รุ่นใหญ่ ซึ่งรัตน์ใจ กว่า 2 เหรียญทองจากรุ่นจิ๋ว และรุ่นเล็ก นครอง



เมื่อเรียนในระดับมัธยมปลาย ได้เห็น
โลกกว้างขึ้น ช่วงหนึ่งกีฬาน้ำไปเล่นกีฬาอื่น
ควบคู่กันไปด้วยอย่าง บาสเกตบอล
และเทนนิส แต่บาสเกตบอลต้อง^ด
เล่นเป็นทีม กว่าจะรวมตัวกันได้
ต้องรอเวลานาน เห็นเดียวก็
กีฬาเทนนิส ถ้าเพื่อนยังไม่
มาก็จะตีน็อกบอร์ดอย่าง
เดียว จึงตัดสินใจเล่น
กรีฑาดีกว่า ซ้อมคน
เดียวก็ได้ ซ้อมทีทีหน
ก็ได้

“หลังจากตัดสินใจ
เลือกเล่นกรีฑาแล้ว ก็เริ่ม^ด
อาจริงเอาจังกับกีฬาชนิด
นี้ เพราะมันผูกพันมากตั้งแต่
เด็ก หลังจากได้เป็นตัวแทนของ
โรงเรียนสตูลทั่วโลก ไปแข่งขันรอบคัด
เลือกกีฬาเขต (กีฬาแห่งชาติจังหวัด)
ต้องเก็บตัวที่โรงเรียน 1-2 เดือน โดยจะ^ด
แข่งขันที่หน้าศาลากลางจังหวัดพัทลุง วันนั้น

มีคนดูเยอะมาก ต่างส่งเสียงเชียร์กันสนั่นหัวใหญ่ พ้อวิ่งเข้าเส้นชัย^ด
ปรากฏว่าทั้งคุณแก่ คนหนุ่ม คนสาว มาร่วมแสดงความยินดี ยิ่งเวลา^ด
คนแก่เอามือมาถูที่หลัง รู้สึกอบอุ่นขึ้นในหัวใจ ทำให้มีใจอยากเล่น^ด
กีฬานิดนึงมากขึ้น เพราะเราคิดว่าเมื่อคนอื่นมีความสุข เราก็มี^ด
ความสุขไปด้วย”

จากเวทีระดับโรงเรียนก้าวสู่ระดับอัมพฤกษ์ ระดับจังหวัด และ^ด
ภายในประเทศไทย ซึ่งเสียงของ “รัตนใจ” เริ่มดังขึ้นเรื่อยๆ จนไปเข้าตา^ด
สมาคมกรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พร้อมกับขอตัวให้มาเรียนที่^ด
กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ฝึกซ้อมร่วมกับสมาคม^ด



หลังจากที่เราลงเล่นในการแข่งขันกีฬาเขต ก่อนมาเปลี่ยนเป็น^ด
กีฬาแห่งชาติ ผลงานก็มีทั้งสมหวังและผิดหวัง จนมาถึงปี 2525^ด
ตอนนั้นไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ จ.ภูเก็ต ที่ลงเล่นในนามเขต 9.^ด
ลงแข่ง 2 รายการคือวิ่ง 100 ม. และวิ่ง 200 ม. สำหรับวิ่ง 100 ม.^ด
ถือเป็นงานหนักมาก เพราะต้องเจอกับนักวิ่งที่มีมาตรฐาน^ด
ปรากฏว่า วิ่งเข้าเส้นชัยเป็นที่ 1 ถ้าจำไม่ผิดเวลาประมาณว่าอยู่ที่ 12.1 วินาที เป็นการ^ด
ทำลายสถิติกีฬาแห่งชาติด้วย แต่นักวิ่งคนอื่นก็เข้าเส้นกีฬาพร้อมๆ^ด
กัน ทำมาถูกต้อง แต่ด้วยเครื่องมือสมัยนั้นยังไม่ทันสมัย^ด
จึงอาศัยดุเทคโนโลยี ที่ดูดี แต่ไม่สามารถใช้งานได้^ด



อย่างมาก”

เมื่อเข้ามาเรียนที่กรุงเทพมหานคร ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กรุงเทพ พลศึกษา เส้นทางที่มีชาติเริ่มชัดเจน รัตน์ใจได้เป็นตัวแทนทีมชาติ อย่างเป็นทางการในรายการซิงแชนป์เอเชีย ที่ประเทศไทย ลงแข่งขัน วิ่งผลัด 4x100 ม. โดยวิ่งไม้ 1 ซึ่งก็ไม่ทำให้พิดหวังพาทีมคว้าเหรียญ ทองได้สำเร็จ นั่นคือ การประdemความสำเร็จที่สุดแสน ประทับใจ

ความสำเร็จครั้งแรก
ครั้งแล้ว เข้าร่วมการ แข่งขันทุกรอบด้วย ชีเกมส์, เอเชียนเกมส์ ไปจนถึงโอลิมปิก เกมส์ ซึ่งของ “รัตน์ใจ” เป็น

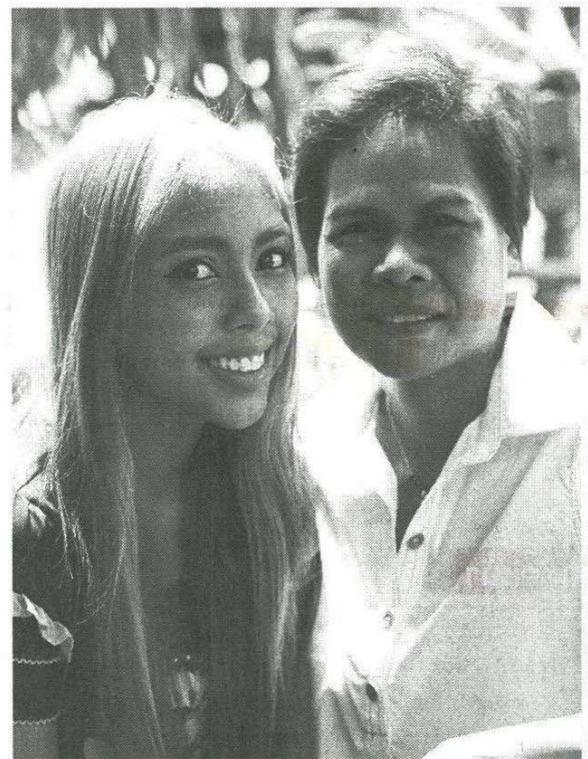
ที่ถูกจับตามองพร้อมๆ กับ ทีมกรีฑาไทยที่ก้าวไปอยู่ระดับแถวหน้า ของเอเชีย

ความสำเร็จสูงสุดในการลงเล่นให้กีฬาชาติไทย เป็นการแข่งขันกีฬา ชีเกมส์ ครั้งที่ 15 ที่ประเทศไทย ซึ่งสามารถคว้าได้ 4 เหรียญ ทอง จากวิ่ง 100 ม. 200 ม. วิ่ง 4 x 100 ม. และวิ่ง 4 x 400 ม.

เรื่องราวชีวิตนักวิ่งอย่างแท้จริง

ในช่วงนั้นล้มกรดสาวเอเชียผู้ได้ดังอีกคนก็คือ ลิตเติล เดอ เวกา จากฟิลิปปินส์ ซึ่ง ลิตเติล เดอ เวกา รัตน์ใจ ต้องการเอาชนะเธอให้ได้ และทุ่มเทการฝึกซ้อมอย่างหนัก โดยส่วนตัวแล้วอย่างจะเอาชนะไว้ได้ สักครั้งหนึ่งในชีวิต ซึ่งวันนั้นกีมาลิง เป็นการแข่งขันซิงแชนป์เอเชียที่ ไทยเป็นเจ้าภาพปี 2531

ปลายชีวิตการเป็นนักกีฬาทีมชาติ รัตน์ใจ ลงแข่งขันในนามทีมชาติในเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ที่อิหริษima ประเทศญี่ปุ่น ปี 2537



ก่อนแขวน戎ลงเท่าตะปู และเข้ารับราชการ พาก โดยในช่วงเวลาันนี้ก็ได้พบกับชายที่ ชื่อ สมพงษ์ อินyaw ผู้เป็นแฟนคลับกีฬา ชอบกีฬาเป็นชีวิตจิตใจ และมีโอกาสได้ รู้จักกัน ด้วยความเป็นคนใต้เหมือน กัน เป็นชาวนครศรีธรรมราช จัง

พุทธศาสนาเดียวกัน รวมไปถึง “ภารรัก”

เมื่อครั้งเป็นนักเรียนเต็ม

ที่หลังจากถูกกันมา 2

ปี ทั้งคู่จึงแต่งงานกัน

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม

2532 พร้อมกับมีพิธยาน

รักสุดดวงใจที่ชื่อ ภัทรปริยา

อินyaw ชื่อเล่น ดาดัน (สุริจ)

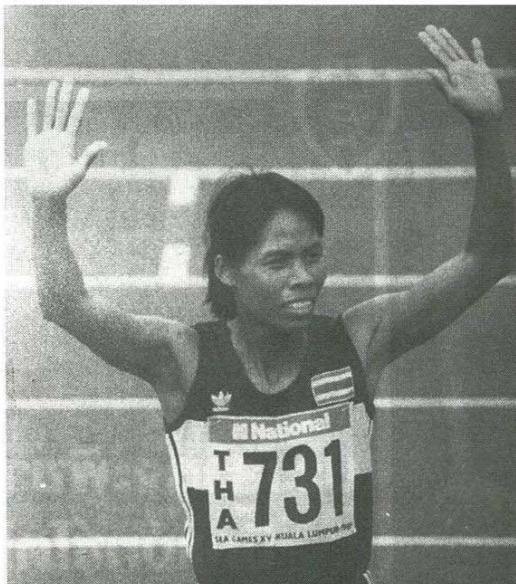
เกิดเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2538

เป็นโซ่ทองคล้องใจ

ด้วยสายเลือดของผู้เป็นแม่ ในวัยเด็ก

น้องดาดันมีความเชื่อของกีฬาหลาย ๆ อย่าง

ด้วยเช่นกัน ทั้งวอลเลย์บอล เทนนิส และว่ายน้ำ



ยิ่งได้เก็บนาฬิกาเด็กๆ สมัยที่แมร์ตันใจเล่นกีฬา เป็นนักวิ่งหรือลุยกองรัฐสกีก้าวเด็กๆ และแข่งขันเด็กด้วยความจะทำให้อายุน้อยหรือไม่

คุณแมร์ตันใจ ยืนย้ำ บอกว่า “เราเลี้ยงแบบไม่เคยบังคับลูก แม่เป็นนักกีฬาจริง แต่ก็ขออยู่กับลูกด้วยว่าชอบอะไร น้องตาด้านบนเด็กก็ว่าเป็นน้ำ แต่เมื่อย้ายโรงเรียนมาเรียนที่นี่ว่า อินเตอร์เนชั่นแนล สกูล ก็หันมาเด่นเทนนิส นอกจากนั้นก็มีวอลเลย์บอล ที่ถึงขั้นเป็นตัวแทนโรงเรียนในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลระหว่างโรงเรียนนานาชาติ รุ่นอายุไม่เกิน 13 ปี และภาค เช่นปีมาราธอนถึง 3 ปีขึ้น”

สำหรับเส้นทางสายบันทึกของเด็กนั้น มันเริ่มจาก เมื่อครั้งที่แมร์ตันใจ ถูกเชิญเข้าเวทีเพื่อร้องเพลง แต่ก็ร้องไม่ได้ จึงไม่อยากให้ลูก ต้องตกอยู่ในสภาพแบบนั้น ประกอบกับลูกก็มีความชอบเรื่องของเสียงเพลง ทำกิจกรรมที่โรงเรียน มีการฝึกซ้อมร้องที่บ้านอยู่เสมอ วันหนึ่ง ได้ขับรถผ่านโรงเรียนสอนร้องเพลงของ “ครูดุ๊ม” พุฒา โภณะวนิช กี เลยพาลูกไปสมัครเรียน หลังจากที่ครูได้ทดสอบการร้องเพลง ได้รับการชมว่าเสียงดีมาก ขออย่างห้ามการร้องเพลง ทำให้รัตน์ใจมีกำลังใจมากขึ้นที่จะให้ลูกสาวเป็นนักร้อง เพราะมองเห็นถึงอนาคตว่า “ไม่ว่าการร้องเพลงของลูกสาวจะเป็นอย่างไร จะก้าวไปไกลแค่ไหน หรือแม้ไม่ได้เป็นนักร้อง ก็สามารถเป็นอาชีพเลี้ยงคุ้ดตัวเองได้ อย่างน้อยก็เป็นครูสอนร้องเพลง”

เมื่อลูกสาวชื่นชอบการร้องเพลง รัตน์ใจก็ยิ่งพยายามมากขึ้นที่จะหาโอกาสให้ลูกได้ฝึกการร้องเพลงที่มีคุณภาพ จนได้มาเข้าคอร์สฝึกการร้องเพลงอย่างจริงจัง ผ่านเวทีประกวดต้องเพลงซึ่งดังมาแล้ว กีฬานักเรียนทุกแห่ง กระต่ายที่ได้เข้ามาเป็นศิษย์ปีนฝึกหัดคนแรกในโครงการ จี-จูเนียร์ ของค่ายจีโอดี กายได้เจิมเมื่อ จนได้ออกซิงเกิลแรกในชีวิต ชื่อเพลง “good boy” ที่ได้ดัง

“ต้องมากที่สุดสาวไกด์ออกซิงเกิลแรกในชีวิต เพราะเป็นความฝันของลูกสาว ส่วนตัวไม่ได้บังคับลูกว่าจะต้องเล่นกีฬาเหมือนแม่ เพียงแต่บอกว่าลูกชอบอะไรก็ทำให้สุดความสามารถ ทำในสิ่งที่เรารักแล้ว จะประสบความสำเร็จ แม้วันนี้เราจะพ่ายเรือสังข์ลูกสาวก็ผึ้งแล้ว แต่เราภูมิใจว่าความเป็นห่วง และจะอยู่ดูแลอยู่ท่ามกลาง ว่าลูกจะเดินอย่างไร จนกว่าจะมีความแข็งแกร่งพอ แต่ก็ถือว่าโชคดีที่ลูกๆ ทุกคนเป็นคนดี ไม่อุกหนกอุกหนา กดหัว กดหาง ตั้งใจเรียนหนังสือมาก ทั้งที่เวลาที่จะมีให้ลูก



ไม่มากนัก บางครั้งต้องขอร้องให้เพื่อนร่วมงานไปรับ-ไปส่งที่โรงเรียน ซึ่งลูกก็ไม่เคยทำให้ผิดหวังเลย และเมื่อเก็บลูกๆ ได้ก้าวเดินตามความต้องการของเด็กๆ คนที่เป็นแม่ก็มีความสุขที่สุดในชีวิตแล้ว”

สายใยของ “รัตน์ใจ” ได้ส่งถึงลูกสาว “น้องตาดัน” ที่วันนี้เริ่มโตเป็นสาวในวัย 18 ปี แต่น้องตาดันก็ยังนอนเดียงดีกวันกับคุณแม่รัตน์ใจอยู่เลย

ตาดันบอกว่า “ต้องมากที่สุดอุปกรณ์แล้ว เมื่อช่วงเดือนมิถุนายน และแฟ้มเพลงให้การตอบรับดีมากๆ ทุกสปีด้าหาร์ดความนิยมจะขยับขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งต้องขอบคุณแฟ้มเพลงทุกคนที่ให้การสนับสนุน รวมไปถึงผู้ใหญ่ในสังกัดทุกท่านด้วย ตอนนี้ได้คุณแม่ค่อยดูแล คงอยู่เบื้องหลังเรื่องต่างๆ รวมทั้งครอบครัวส่ง สองให้เราเป็นคนดีและมีวันขึ้น บางครั้งก็จะสอนการใช้ชีวิต ซึ่งจะยกให้การณ์นั้นบันทึกต่อสติ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพของเด็กๆ จึงไม่เคยน้อยใจคุณแม่เลยสักครั้ง แม้จะไม่มีเวลาให้ลูกเท่านั้นคนเดียว ก็ต้องพยายามให้ลูกเท่านั้นคือ ความรัก”

ทุกวันนี้ ตาดัน ต้องพยายามฝึกฝนอย่างหนักทั้งการร้องเพลง การเดิน รวมไปถึงฝึกภาษาจีนและอังกฤษ เพื่อจะก้าวไปเป็นนักร้องระดับอินเตอร์ในอนาคต เมื่อสามเดือนร่วมกันในวงไว เออบอกว่า ดา เอ็นดรูฟิน และแก้ม เดอะสตาร์ ส่วนนักเรียนต่างประเทศก็คือ นิยอนเซ

ส่วนอีกความฝันที่มีมาเนินนาน นั่นคือ จะพยายามเก็บเงินเยอะๆ เพื่อมาเปิดร้านอาหาร ที่ไม่ว่าอย่างไรจะต้องทำให้ได้

วันที่ 12 สิงหาคม วันแม่แห่งชาติ ลูกๆ ทุกคนมีหน้าที่ทดแทนพระคุณแม่ และไม่มีอะไรดีไปกว่าการเป็นคนดี อ้มกอด และอกรักแม่ที่ข้างหน้า

แม้วันนี้ น้องตาตัน จะเป็นลูกไม้ที่หล่นไก่ลตัน แต่ด้วยสายใยแห่งความรักความเข้าใจที่รัตน์ใจ มีต่อน้องตาตัน ซึ่งไม่ว่าลูกจะเลือกเส้นทางไหน คนเป็นแม่ก็พร้อมที่จะเดินเคียงข้างลูกอยู่เสมอ ไม่ว่าจะสุขจะทุกข์ หรือจะเหนื่อยด้วยแค่ไหนก็ตาม เช่นเดียวกัน ลูกทุกคนก็ให้ความรักความเคารพ บูชา “แม่” สูงยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด